Plachetnice

Karel Plíhal

Ami **Emi** **Ami**
1. Po obloze vítr žene stovky bílých plachetnic,
C **G** **C** **E7**
potopí se bezejmenné, nezbude z nich vůbec nic,
F **G** **C** **E7**
jsou to rodné sestry písní, které kdysi zazněly,
Ami **Dmi** **Ami** **E** **Ami** **Emi**
polechtaly, pohladily, a pak někam zmizely.

2. Jednou z nich je píseň tato, jachta zvíci deset stop,
veze slova, šperky, zlato, neboť kapitán je trochu snob,
snědl všechnu moudrost dneška, a tak je mírně otylý,
proto jachta jede ztěžka na konci té flotily.

3. Ale on směje se mi: Karle, hele, co bys pouštěl do gatí,
pojedeme zase v čele, jen co se vítr obrátí,
a tak se ženem do záhuby a za zvuků garmošky
vylézají z podpalubí krysy, spojky, předložky.

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!